

Sprawiedliwość społeczna w ramach szeroko pojętego interesu społecznego nie może oznaczać "wszystkim po równo". Pojęcie niezbędnych środków do życia w tym chociażby wyżywienia może oznaczać w każdym przypadku inną pomoc. Taka sytuacja może mieć miejsce, jeżeli osoba wnioskująca o zasiłek celowy wymaga specjalistycznego leczenia i diety, której koszt różni się od kosztów zwykłego wyżywienia, a która służy zarówno wyżywieniu jak i utrzymaniu w zdrowiu. Tak wynika z Wyroku WSA w Rzeszowie z 11 marca 2020 r. sygn. II SA/Rz 6/20.

Postępowanie dotyczyło zasiłku celowego na zakup posiłku dla osoby z przewlekłą chorobą przewodu pokarmowego. Organy stwierdziły istnienie niezbędnej potrzeby bytowej i przyznały skarżącemu pomoc w wysokości 93 zł na miesiąc. Zdaniem skarżącego przyznana kwota zasiłku była niewspółmierna do potrzeb, na dowód czego w postępowaniu odwoławczym przedłożył dokumenty z leczenia a także zalecenia lekarskie w tym dietę, podkreślając jednocześnie, że poprzednią decyzją organ udzielił tej samej pomocy w kwocie 300 zł. Skarżący miał 64 lata, należał do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, niezdolny do pracy z wyjątkiem pracy w warunkach pracy chronionej, cierpiał na schorzenia układu pokarmowego z czym związana jest zalecana dieta bogatobiałkowa i bogatoresztkowa. Sąd uchylił decyzję administracyjną wskazując, m.in., że zakup żywności, w tym przypadku dietetycznej, stanowi niezbędną potrzebę życiową. Miarkując wysokość świadczenia organy pominęły cel zasiłku celowego, jakim jest zaspokojenie zgłoszonej potrzeby. Udzielnie zasiłku celowego, nie jest nakierowane, jak w przypadku pozostałych zasiłków, na aktywizację wnioskodawcy ale jest reakcją na stwierdzony deficyt niezbędnej potrzeby bytowej. Sąd zwrócił także uwagę, że przyznanie zasiłku na zakup żywności dietetycznej w kwocie 3 zł dziennie (93 zł na miesiąc), jak prawidłowo wyliczył skarżący, nie odpowiada celowi. Ponadto, w ocenie sądu, przyznanie względem tej samej osoby, tego samego rodzaju pomocy w różnej wysokości, za różne okresy, przy niezmiennych okolicznościach faktycznych i bez szerszego uzasadnienia przekracza granice swobodnego uznania i nadaje mu cechy niedopuszczalnej dowolności.

Źródło: CBOSA